

درس پژوهی مطالعات اجتماعی پایه ششم مهارت نه گفتن با توجه به شرایط شیوع ویروس کرونا

هنگامه کریمی

کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، اداره آموزش و پرورش شهاب، هرمزگان

hengamekarimi70@yahoo.com

چکیده

امروزه شیوه آموزش مجازی، پدیده‌های نو محسوب می‌شود و هنوز در بسیاری از نقاط جهان ناشناخته مانده یا شناخت اندکی از آن وجود دارد. اگرچه ویروس کرونا موجب تعطیلی ناخواسته و طولانی مدت مدارس شد؛ اما جریان آموزش هیچگاه متوقف نبوده است. تعلیم و تربیت همزاد با آفرینش ان سان می‌باشد و در گذر زمان به طور مستمر شکل و روش ارائه آن در حال تغییر بوده است، در قرن اخیر که دوره گذر از عصر صنعتی به عصر اطلاعات و ارتباطات می‌باشد تعلیم و تربیت نسبت به دوران گذشته، هم از لحاظ کمیت و هم از لحاظ کیفیت و سرعت ارائه به طور چشم‌گیری دچار تحول شده است. با توجه به اینکه مدارس خصوصاً در شرایط بحرانی مثل دوران بیماری‌های فراگیر و ... نیاز به آموزش مجازی دارند در درس پژوهی حاضر نیز تلاش شده است که این موضوع بیشتر و دقیق‌تر بسط داده شود. و به مشکلات فرایند یاددهی و یادگیری در زمان شیوع بیماری کرونا پرداخته شود. نظام آموزشی شامل اجزا و مولفه‌هایی است که فرایند یاد دهی یادگیری از مهمترین این اجزایه شمار می‌آید هزاره سوم میلادی عصر تغییر و تحولات شتابنده است و جهان امروز شديدا تحت تاثیر تغييرات تکنولوژی قرار دارد یکی از حوزه‌هایی که به شدت تحت تاثیر این تغییرات قرار گرفته است حوزه آموزش و یادگیری است فناوری‌های نوین آموزشی خصوصاً اینترنت ابراز مناسبی هستند که می‌توانند جهت بهبود فعالیتهای آموزش آنلاین و مجازی توسط معلمان بکار گرفته شود از فواید این ابزارها این است که معلمان به اطلاعات بیشتری دسترسی داشته و می‌توانند در کلاس از این تکنولوژی استفاده نمایند با شیوع ویروس کرونا و به دنبال آن تعطیلی مراکز آموزشی، دست اندرکاران نظام آموزشی خود را موظف دیدند تا با استفاده از نرم افزارها و ابزارهای مختلف جریان آموزش را از طریق فضای مجازی دنبال کنند. اما به دلیل نبود زیرساخت ها و امکانات لازم چه در بحث طراحی و چه اجرا با چالش‌های جدی روبه رو شدند. در درس پژوهی حاضر ما تصمیم گرفتیم در کلاس مجازی به تدریس مطالعات اجتماعی پایه ششم مبحث مهارت نه گفتن با توجه به شرایط شیوع ویروس کرونا بپردازیم.

واژگان کلیدی: آموزش، یادگیری، مهارت، دانش آموزان، کرونا

مقدمه

میتوان گفت که آموزش مجازی در ایران به دلیل آنکه تا قبل از بحران کرونا به صورت جدی دنبال نشده بود و زیرساخت‌های آن نیز فراهم نبود، در طراحی و اجرا با چالش‌های اساسی روبه رو شده است که موفقیت آن را کمرنگ می‌کند. از سویی دیگر، بحران کرونا می‌تواند فرصتی برای شناسایی ضعف‌ها، کمبودها و نقص‌های زیرساختی در این زمینه و نمایان ساختن عدم توازن در توزیع زیرساخت‌های مورد نیاز در بخش اینترنت و شبکه‌های تلویزیونی به خصوص در مناطق دور از دسترس و محروم و شناسایی این کمبودها و تلاش در جهت برطرف کردن آنها باشد و این به مثابه رشد و تعالی در این زمینه و جنبه مثبت شرایط به وجود آمده و خود نقطه آغازی برای تداوم و ارتقاء کیفیت بحث آموزش مجازی در آینده است. یکی از مهمترین مسائل پیرامون آموزش آنلاین و مجازی موضوع یاددهی و یادگیری است که می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای را در رابطه با نتایج پژوهش‌های پژوهشگران آموزش ابتدایی ایفا نماید. پژوهش‌گران آموزش ابتدایی بر این باورند که در رابطه با آموزش آنلاین و مجازی می‌توان پژوهش‌های علمی و مسائل پرمغز و پر محتوایی را ارائه نمود که یکی از مهمترین این وجوه قابل پژوهش آموزش ابتدایی است. تلاش‌های زیادی در کشور